

REŠETO

ŠALJIVI LIST

Nekoć i sada.

(ex-guverneru i onom ex-generalu, šta ni ti svuć staru monturu).

Nekoć kad posvećivalu varoši glavari zemlje naše, svi bi redari kordone pravili, a zatim glazbari udarahu himne, valse, davorije....

Onda bilo:

Sad već toga više nije!

Ko sjena prolazi, nitko brige vodi o njemu: što radi, gdje je, i kud hodi, gdje leži, jede — gdje se brije!

Nova era: Nije više kao prije!

Ko tamničar tužan, šeta se put groba, prati ga drug stari i čitaju oba listove novina današnjeg doba; uzdišu bolno: za prošlost im srce bije.

— Zaludu brate!

Za nas dvoje ovaj život više nije!

— Bogami bre! više nije kao prije!

Jedan od njih od gauča kije, a drugi pak, za ue plakati, zije:

— Ne, ne, zbilja nije više kao prije! „pa im grozne suze dvije“...

Zaplakaše dvije lije. — Ne, ne, više živjet nije! — Bolje da nas grom ubije! Konobaru! dve jake rakije!

Žena i ljubav.

Pri čaši vina u gostionici, bolje vrsti, stol pri kraju, gospodar spava, konobar se dosadijuje, ostali stolovi prazni osim još jednoga gdje jedan gost čita novine, druga dvojica se razgovaraju o politici, skupoći, o granicama države i mirovnoj konferenciji. Vrijeme sadašnje o ponoći.

— Ja kažem, da je ljubav glupost, žena je pokvarenost, glupost!

— Da ljubavi ne obstoji i da je to samo umišljenost, izmjenično varanje čovjeka i žene, molim vas, eto vam dokaz taj da ljubav nije nešto istinitog, trajnog, sama činjenica: ohladnjivanje čovjeka i žene jednoga prema drugomu, odmah posle par mjeseci zamišljene ljubavi!

— Ja držim ženu kao nešto potrebitog, kao na primjer služavku, robkinju, da mi kuha večeru, radi odijela i čisti cipele i ništa više!

— Ja sam drugog mišljenja! — Ja ne volim viditi ženu da nešto radi; meni se to gadi. — Kad bi je vidoj da pere jednu čašu, jedan tanjur ili košulju svojom vlastitom rukom, istoga časa zamrzio bi je, prestala bi moja ljubav, zgadila bi mi se!

— Za mene je žena nešto idealnoga, luksusnoga, jedan slatkiš ili slatko piće, cigaret, elegantna čašica šampanjca!

— Vidite pak kod mene: meni žena dodje na pamet pa ju tražim, samo kad sam pijan i draga mi je; inače je mrzim

— Ja pak volim sve žene, koje mene vole, koje me sa simpatijom primaju i koje mi se podavaju i kad nije egoizam po sredi! — Netko kaže: lijepa li je i privlačiva ta gospodja ili gospodjica!

— Što vredi za mene njezina ljepota i gracija pa da je i osvojim, ako li ona ne osjeća naklonost prema meni ili barem da mi to izrazi, pa makar me varala?

— Glupost za mene! ja mogu da jače ljubim i za mene vredi više i kojamudrago žena obična pa i propala, samo da je lijepa, privlačiva poštena, i dobrog sreća; da, poštena! jer poštjenje za mene ne stoji samo na jednom dijelu tijela; ja gledam samo da li joj je srce poštano, osjetljivo, plemenito!

— Nije uprav tako!

— Baš tako, ima pravo on!

— Vi se obojica varate, vi se ne razumijete u ljubav!

— Kažu da je gospodja A. vjerna mužu, a gospodja B. nevjerna, jer ova ima ljubavnika, a ona ga nema; za mene su obadve jedna pašta, isto tjesto! Ona ima barem ljubavnika, voli ga; ova pak nema ljubavnika, pa traži ljubavnikе, gleda i izazivlje mnoge ljude; samim pogledima iznevjerila je muža i već ga je prevarila; sve su žene živine — bestje! Ja, da sam bog, brisao bi ih sa zemlje, nebi dozvolio da se radaju na svijetu!

— Tako je! Konobaru, molim vas donesite vina, vidite li da ga nema više na stolu!

.... ulaze dvije žene, devojke, obične ne strogo moralne u pratinji dvojice.

Svi pozdravljaju, klanjaju se, smiješe se, šapću, prekidaju započeti govor, žena ih je nekako uzbunila, probudila.

— Izvolite k nama, mi volimo žene u društvu, izvolite na naš stol!

Izgledalo je da su svi bili sretni, zadovoljni i samim jednim pogledom ili posmjehom, makar koketnim. — Doista žena ima u svojim živim, ženskim očima, neku snagu, neku moć, pa bila plavka ili crnka; nježne guste obrve, strastvene duge trepavice, kao i sjena pod očima, pa zatim usne, sve to skupa, makar bilo i bojadisano predstavlja ljepotu ... čarli opija!

— Da uistinu ženska je bestja, zvjer, glupost, đavo, zmaj, gušter.... ali opet volimo ženske!

— Punite čaše, nazdraviću... bestjalnom.... krasnom.... nježnom.... zverskom... slatkom spolu! — živilo!.... živilo!....

— I ja pijem u zdravlje ovih... lijepih, mladih... krasnih... mekih... okrutnih... mirisavih... podlih... divljih... ženskih stvorova!

Živilo žene!

Ča je nova u Splitu za godinu dan.

Jemamo nove i popravljene šentade u dardin; nove šporke klubove; prvo Jelen, pa ji zovu „rogaši“, „vilaši“. Sad su postali t. z. „zeleni“. Na prvi od godine viždiali su vatori na ponoća. Bože prosti, ka da je sud svita; jemamn nove tarife pa sve gore za nas; jemamo nove pojane, nove ulice i nove ceste aneznam za koga; jemamo nove aprofitacije; jemamo svaki dan sve to više sverceri miljuneri; jemamo mladi Filipinac; jemamo novu munitu a isto djiraje i stara; jemamo novu puliciju i to na konju i na noge; jemamo nove barake na pazar, ča su bili na rivu; jemamo nove kanuñe, jemamo nove bandire, kine, nove tarife skuplje, jemamo brzo i novu letriku, jemamo i nove žice u djardin neka mularija nemože krest cviće, nove banke, jemamo novu bolnicu za šupjače u Rikoveri, jemamo novi senat, nove ašešure, jemamo nove profešure, nove meštare, nove prote, nove manovale, nove firme, nove mužike, jemamo nove štrajkove, nove organizacije šupljač, jemamo nove narodne svećenike sa ženam; jemamo nove agitatore, nove tajne agente, jemamo i novi pantagani pa su naredili ča više truje, pa još jemamo pomoću Boga i nova višala. Ne ču da gren naprid jer nibi nikad svrši ča se u nas dogodi samn kroz godinu dan — a di su novi gjornali: Novo Doba, Novi Jadran, Novi Život, Novi List, Novi Svirak, nove oštarije, nove mode jaketom s dragonom, nove suknje kratke, nove frizure kratke, novi ošpidal za miljunere ča poludidu radi novog ratnog poreza, nove balete, nove ferale, nove električne stranice, nove kritičare, nove zjoge na karte, nove enspres željeznice i nove linije od vaporu, nove aventure na Bačicam na kavali, nove dame, nove ženidbe, nove kandidate, nove uapšenike, nove šoje sv. Luke, nove komesare od čistoće, nove jance s bižima, nove izbore, nove stranke, nove škovacine.

Ča kome fali u Sinju.

Gabričeviću pregledniku o filanci, stan a drugi (6) šestorica koji su došli kašnje dobili.

Op. ur.

8000.—. 8000.—. 8000.—.

Mnogo štovaní gospodin uredniče Ante Ružić pl. od Baćo! Molim da mi uvrstite ovaj ispravak u Vašu mnogo štovanu novinu.

Velečasni gospodin
Ivan Petar Mindžulo reč. Dolcetti.

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga Amen, Faljen Isus i Marija, vazda budi.

Vi pametni gospodine ste mene u zadnjem broju „Rešeta“ otako bezobrazno oklevetali, da ja nisam zaslужio to od Vas, poslije otoliko dobra što sam Vam učinio. Moj je dućan bio uvek na Vaše raspoloženje, vreće straga banka bile su po Vašoj želji koliko ste htijeli, Vas preljubezni gospodine Mindžulo bit će Vas tko nagovorio, da to Vi meni učinite, jer ja nemogu vjerovati da ste Vi učinili od Vaše volje.

O Gospe draga, o Sveta Veroniko, jeli moguće da ste Vi učinili, Vašem nsjećem prijatelju, ja plaćem kad se promislim na Vas, koliko sam Vam dобра učinio, kad sam bio u Trstu, sam Vam puštao da radite noćom od mene što Šta Vas je bila volja, nisam žalilo truda, da Vam pokažem sve u Trstu, i nije mi brige bilo da ste mi razbili Kajin i Ranač što ste spavalni na njemu, i što ste mi usmrđili snbu, jer ste bili ljenici u zahod, i kad se jadan ja promislim dodje mi za poluditi, da sam radi Vas bio zatvoren u tamnicu u Trstu 6 sati, što ste prali bježve i mudande u kajin, i kašnje onu športku vodu bacili preko prozora na ulicu i to u glavnu ulicu u Corsu, ja sam sve oto radi Vašeg prijateljstva pretrpio, jer Vi ste mislili da se nalazite u Krapnju a ne u Trstu. Vi dragi Mindžulo nieste prije promislili nego ste dali u javnost onakovo bezobrazno pismo i nazvatime sa Magarcom g..... farabutom k..... i Lopovom, nieste morali učiniti, baš meni, koga bi te morali dok god ste živi držati ga kao Sveca, samo bi te morali promisiliti, koliko puta smo se prijateljski pozvali radi naših ljepih i poštenih savjeta na Kotarskom i Okružnom Sudu, ja moj gospodine Mindžulo molim da mi odgovorite dojdući put u istu novinu, i da potognete one uvrijede što ste mi ih dali, jer jasam predobar kao luk u očima, ljupezan, pošten kao vrata od Vašega i moga dućana, i previše premilostiv, ja imam dobru volju da Vam oprštím, i možete to učiniti jer Vi ste bogat čoyek, jer Vi ste dobili od poštenog gospodina Doktora Dolcetti fiorina 8.000— (osanhiljada fiorina u zlatu) što Vam je Vaš prst palac desne ruke bacio u zahod.

Moj dragi prijatelju stojte mi dobro
Vaš stari prijatelj
Ivan Kagazokatoli pok. Jakova
kuća T. Šare
Šibenik, dne 43. Veljače 1939.

8000.—. 8000.—. 8000.—.

Ča kome fali u Šibeniku.

Mariji B. rečenoj Ivina fali rijetki češalj i tanji prsti da može nataknuti rukavice, a k tomu, da joj ne budu idealan šverceri, te bolja hrana, eda može težiti kvintal (100 kg.).

Šimi Ikačinu (Zaninoviću) — nataru iz „Sufida“ — onemogućen je pristup k udovicama, dok su pitomeći na dopustu.

Andrija Maričić ima zasada stalno bora-

više u kući br. 111., ne treba da se za nj stara stanbeni ured.

Onoj klapi Gorčana fali iskrena ljubav, naročito presjednici Kok i.

Našoj Ligi kandidatura za udaju i prijateljstvo s djevojkama iz uglednih obitelji.

Študentima VIII. razreda.

Kiki S. poljubac Šmigalice, da mu nadomjesti otpale zube.

Gojko K. se ljuti, što božićni praznici traju sedamnaest dana, jer mu srce ne može odoljeti, a da ne vidi koketušu Olgu.

Hrvoje N. se ljuti, što mu gospodica Diljka ne odvraća niti na pozdrav, a kudikamo više na ljubav.

Krešimir M. fali novaca, da može voditi onu grupu gospodica sa štacije n slastičarnicu.

Študentima VII. razreda.

Frani P. manjkanca novih gospodica, da se u njih zaljubi, k tomu svaki put pozivnica na činovnički ples i uopće pristup u veće krogove.

Ivi Š. mesarski nož, da prekine materine uzde, eda se domogne slobode, pak da može tim više koketirati kolegicu Anicu.

Miroslavu L. je žao, što izmjena novca ne traje više mjeseci, te da se pri tom domogne para. Trebalо bi za nj opet uvesti vanstep i fokstrot, da ne pleše po školi.

DINA.

če se popravili samo onda ako ne budemo, k sad, plaćali skupo robu koju uvozimo, i prodjevino naše sirovine, koje izvozimo. Da bi se ro kupila jevino, treba je nabaviti iz prve ruke i ond, gde su najbolji uslovi za njenu produkciju. Isto tako treba prodavati naše sirovine direktno njihovim potrošačima, da bi se postigla njihova prava vrednost.

Naš trgovački svet nije do sad mogao da ispunjava ova dva uslova zbog nepoznavanja stranih pijača i što nije imao dovoljno veza. Ali od kako je osnovan u Beogradu Muzej Megjunarodne Trgovine i Industrije, u ovome se učinio veliki progres. Samo ima ih još priličan broj koji ne znaju da se koriste organizacijom Muzeja Megjunarodne Trgovine i Industrije, nego još uvek lutaju i time štedu i sebi i drugima. Uzrok, te jedan isti artikal košta kod nekih trgovaca 5 a kod nekih 10 dinara samo je taj, što ovi prvi nabavljaju robu iz prve a ovi drugi iz treće i četvrte ruke.

Stoga je krajnje vreme da svaka zna da je Mubej Megjunarodne Trgovine i Industrije jedine preduzeće u našoj zemlji koje ima veze po celome svetu i koje dobija svako-dnevno izveštaje sa svih strana, kako o pijačnom, tako i o ekonomskom stanju u opšte.

Isto tako Muzej prima svako-dnevno bezbroj ponuda sa strane artikle i traženja za naše sirovine koje on besplatno saopštava svakome ko to zatraži. Ako rebate neki strani artikal, ili imate na prodaju neki naš zemaljski proizvod, dovoljno je da to javite Muzeju i Vi ćete dobiti hijadama ponuda, odnosno trašnji. Opšti je interes da se u buduće ni jedna nabavka, pa bila ona privatna ili državna, ne obavi pre, dok se ne zatraže cene, odnosno posredstvo Muzeja Megjunarodne Trgovine i Industrije.

SALAMON DRUTTER

ŠIBENIK.

TRGOVINA : CIPELA ODIJELA

— RUBLJA —

Annuaire du Commerce

DIDOT-BOTTIN

EATRANGER 1921.

pag. 1900. TIZIANO FRANCHINI

Cons. de France.

„TONKA“

Jedini bogati brijački salon iz kojega se izlazi lip ka rusula

TRČU SVE U ŠESNAEST!

ROGOVA

velikih i krupnih
samo na veliko kod
Exportnog i Importnog d. d. u Zagrebu.

Podružnica Split.

Obratiti se prokuristu gosp. Marku Bakošunu.